NORAKSTS
Lieta Nr.142159111
(1-0746-12/13)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā, 2012.gada 26.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis O.Priedītis,

piedaloties sūdzības iesniedzējam *A.Z.*, atbildētājas – Latvijas Republikas, pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvei *K.G.*,

2012.gada 23.oktobrī atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu Nr.142159111 *A.Z.* sūdzībā par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 7.februāra lēmuma Nr.600 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PD 369197" grozīšanu, atzīstot pārkāpumu par maznozīmīgu un izsakot sūdzības iesniedzējam mutvārdu aizrādījumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 24.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemta *A.Z.* (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) sūdzība *(lietas 3.-4.lapa)* un 2011.gada 14.martā – sūdzības precizējums *(lietas 14.lapa)*. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2011.gada 16.marta lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta administratīvā pārkāpuma lieta Nr.142159111 par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – VP RRP KPP) 2011.gada 7.februāra lēmuma Nr.600 „Par apstrīdēto administratīvo aktu

Nr.050/PD 369197" *(lietas 8.-11.lapa)* grozīšanu, atzīstot pārkāpumu par maznozīmīgu un izsakot sūdzības iesniedzējam mutvārdu aizrādījumu.

[2] No lietas materiāliem izriet, ka sūdzības iesniedzējs 2011.gada 10.janvārī, plkst.20.00, Rīgā, vadīja transportlīdzekli Alfa Romeo, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* pa Ganību dambi no Lugažu ielas puses Pētersalas ielas virzienā ar braukšanas ātrumu 76 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h, ceļa zīmes Nr.518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā. VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors *M.D.* sūdzības iesniedzējam noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.050/PD 369197 *(lietas 5. vai 19.-20.lapa)*. Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{8}panta sestās daļas nosacījumiem inspektors piemēroja sūdzības iesniedzējam naudas sodu Ls 30 apmērā.

Ar VP RRP KPP 2011.gada 7.februāra lēmumu Nr.600 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PD 369197" (turpmāk – Lēmums) nolemts 2011.gada 10.janvāra lēmumu Nr.050/PD 369197 – *M.D.* piemēroto administratīvo sodu, atstāt negrozītu. Lēmums pamatots ar sekojošiem argumentiem.

[2.1] Paskaidrojumā inspektors norādīja, ka ātruma mērījums veikts ar braukšanas ātruma mērierīci „Stalker Dual" Nr.095460 un ātruma fiksēšanas logā nepārprotami bija redzams ātrums 76 km/h. Minētajā ceļa posmā nekādu sašaurinājumu nebija.

Ceļa satiksmes noteikumu (turpmāk – CSN) 114.punkts noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h.

[2.2] Pārkāpums tika fiksēts videoierakstā *(lietas 32.lapa)*. Transportlīdzeklī esošais ātruma fiksēšanas logs videoierakstā nav redzams. Minētais fakts nemaina lietas būtību piemērotās sankcijas ietvaros, jo LAPK 243.panta izpratnē videoieraksts ir tikai viens no pierādīšanas līdzekļiem, lietā kopsakarā vērtējami arī citi esošie pierādījumi.

Nekādi apstākļi, kas liktu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti, netika konstatēti.

[2.3] Vārda „var" lietojums LAPK 21.pnata otrajā daļā norāda uz to, ka ne visos gadījumos, kad paredzētais sods nepārsniedz Ls 30 apmēru un kad pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, pārkāpums būtu atzīstams par maznozīmīgu.

[2.4] Ņemot vērā, ka ar CSN noteiktais ceļu satiksmes režīms ir pamatots ar drošības apsvērumiem, šo režīmu neievērojot, apdraudējums citiem satiksmes dalībniekiem rodas automātiski.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību Administratīvajā rajona tiesā *(lietas 3.-4.lapa)*. Sūdzības iesniedzējs lūdz grozīt pārsūdzēto 2011.gada 7.februāra Lēmumu, atzīstot pārkāpumu par

maznozīmīgu un izsakot pieteicējam mutvārdu aizrādījumu, pamatojoties uz tālāk minētajiem apsvērumiem.

[3.1] Sūdzības iesniedzējs savu vainu par izdarīto apzinās un nožēlo izdarīto.

[3.2] Sūdzības iesniedzējs ir autovadītājs kopš 1999.gada un līdz šim nav veicis nevienu CSN pārkāpumu, kas saistīts ar ātruma ierobežojumu pārkāpšanu.

[3.3] Sūdzības iesniedzējs pārkāpumu veica ļoti īsu laika sprīdi, jo ceļa priekšējā braucamā daļa sašaurinājās līdz galam nenotīrītā sniega dēļ uz ceļa braucamās daļas. Sūdzības iesniedzējs nolēma pārkārtoties pa kreisi, par cik blakus, kreisajā pusē, brauca cita automašīna un nebija pārliecības par aizmugurē braucošo automašīnu, nolēma nebremzēt, bet, mazliet palielinot ātrumu, apsteigt blakus braucošo automašīnu un turpināt braucienu pa otro joslu, blakus braucošajai automašīnai priekšā. Par cik lēmuma pieņemšanai bija nepieciešamas dažas sekundes un priekšā nebija neviena transportlīdzekļa, sūdzības iesniedzējs veica aprakstīto manevru.

[3.4] LAPK 22.pantā noteikts, ka administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu audzinātu likuma ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā.

Ņemot vērā sūdzības iesniedzēja CSN ievērošanas vēsturi, bija pamats piemērot likumā atļauto zemāko soda veidu.

[4] VP RRP KPP 2011.gada 1.aprīlī tiesā saņemtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka sūdzību neatzīst un lūdz tiesu to noraidīt, pamatojoties uz pārsūdzētajā Lēmumā minētajiem argumentiem *(lietas 18.lapa)*.

[5] Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs sūdzību uzturēja, pamatojoties uz sūdzībā minētajiem apsvērumiem.

VP RRP KP pārstāvis tiesas sēdē sūdzību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā minētajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus un uzklausot lietas dalībnieku paskaidrojumus, secina, ka sūdzība ir apmierināma.

Izskatāmajā lietā nav strīda, ka sūdzības iesniedzējs vadīja transportlīdzekli apdzīvotā vietā Rīgā ar ātrumu 73 km/h pie maksimāli atļautā 50 km/h. Pieteicējs atzīst, ka ir izdarījis LAPK 149.^{8}panta sestajā daļā aprakstīto pārkāpumu – atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar vieglo automobili vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums”. Lietā ir strīds par to, vai ir pamats sūdzības iesniedzēja izdarīto pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu. Sūdzības iesniedzējs paskaidroja, ka šādi rīkojies, jo uz divu joslu ceļa malējā joslā sniega dēļ bija izveidojies sašaurinājums, kura dēļ *A.Z.* bija spiests

pārkārtoties uz kreiso joslu. Ievērojot to, ka tuvā distancē no aizmugures brauca cits transportlīdzeklis un nebūdams drošs, ka bremzēšanas rezultātā ar šo transportlīdzekli neizveidosies avārija, nolēma īslaicīgi palielināt ātrumu, lai veiktu pārkārtošanās manevru kreisajā joslā. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka viņa darbību mērķis bija tieši izvairīties no kāda iespējamā apdraudējuma izveidošanās un viņam nav bijis nodoma un ar savu rīcību nav apdraudējis ne sabiedrisko kārtību, ne drošību, kā arī nav nodarījis materiālu kaitējumu ne valstij, ne citiem CSN dalībniekiem. Tādēļ lūdz viņam piemērot nevis administratīvo sodu naudas soda veidā, bet atzīt nodarījumu par maznozīmīgu un izteikt mutvārdu aizrādījumu.

[7] Saskaņā ar LAPK 21.panta pirmo daļu, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Savukārt LAPK 21.panta otrajā daļā ir paredzēti divi priekšnoteikumi, kuriem jāpastāv, lai varētu izvērtēt personas atbrīvošanu no administratīvās atbildības par ceļu satiksmē izdarītu pārkāpumu, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu. Pirmkārt, par pārkāpumu paredzētais naudas sods nedrīkst pārsniegt trīsdesmit latus, otrkārt, pārkāpums nedrīkst radīt draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

[8] Likumdevējs par LAPK 149.^{8}panta sestajā daļā aprakstīto pārkāpumu paredzējis naudas sodu fiksētā apmērā – Ls 30. Līdz ar to secināms, ka izpildās pirmais priekšnoteikums, jo likumdevējs ar naudas soda apmēru ir devis novērtējumu šāda pārkāpuma būtiskumam. Līdz ar to vērtējams tas, vai izdarītais pārkāpums būtu radījis faktiskus draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

Tiesa, izvērtējot lietā savākots pierādījumus, tai skaitā video ierakstu, secina, ka ir gūstams apstiprinājums *A.Z.* dotajam apstākļu izklāstam. Policijas uzņemtajā video materiālā, atbilstoši ātruma mērījumu dinamikai, redzams, ka sūdzības iesniedzēja vadītā transportlīdzekļa ātruma palielinājums ir īslaicīgs, viņa vadītajam transportlīdzeklim nelielā distancē seko cits transportlīdzeklis, ierakstā redzama ar sniega kaudzēm daļēji aizņemtā malējā labā josla. Tiesa vispārīgi par pareizu atzīst iestādes pārstāves izteikto iebildumu, ka ātruma pārsniegšana ziemas apstākļos var būt bīstama. Tomēr no video ierakstā redzamā iespējams secināt, ka sūdzības iesniedzēja manevrs konkrētajā gadījumā nekādu bīstamību neradīja – nav redzams kāds cits ceļu satiksmes dalībnieks, kuram nāktos bremzēt vai mainīt braukšanas virzienu.

Tiesas vērtējumā policija ir savākusi pierādījumus tam, lai sūdzības iesniedzēja darbībās konstatētu administratīvā pārkāpuma sastāva esamību. Tomēr Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir atzinis, ka administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu

lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 12.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-15/2009 14.punktu*). Vērtējot šīs lietas apstākļus, tiesa konstatēja, ka pastāvēja sūdzības iesniedzēja aprakstītie apstākļi, ātruma pārsniegums bija neliels un ļoti īslaicīgs. Turklāt pie atbildības sauktā persona pilnībā atzīst izdarīto pārkāpumu un pēdējo divu gadu laikā nav izdarījusi administratīvos pārkāpumus. Ievērojot norādīto, tiesa uzskata par iespējamu atbrīvot sūdzības iesniedzēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Tā kā tiesa atbrīvo sūdzības iesniedzēju no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu, tad, pamatojoties uz LAPK 286.[12]panta otrās daļas 2.punktu, tiesa atceļ Lēmumu un izbeidz lietu

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta otro daļu, 289.[12]panta otrās daļas 2.punktu, 289.[16]panta ceturto daļu un 289.[18]panta pirmo daļu,

nosprieda:

atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 7.februāra lēmumu Nr.600 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PD 369197" par *A.Z.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8]panta sesto daļu un izbeigt lietu, izsakot *A.Z.* mutvārdu aizrādījumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (*paraksts*) O.Priedītis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnesis O.Priedītis
Rīgā, 2012.gada 26.oktobrī